Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 359/2011

z dnia 12 kwietnia 2011 r.

dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie

(Dz.U. L 100 z 14.4.2011, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1002/2011 z dnia 10 października 2011 r.	L 267	1	12.10.2011
►M2	Rozporządzenie Rady (UE) nr 264/2012 z dnia 23 marca 2012 r.	L 87	26	24.3.2012
►M3	Rozporządzenie Rady (UE) nr 1245/2012 z dnia 20 grudnia 2012 r.	L 352	15	21.12.2012
►M4	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 206/2013 z dnia 11 marca 2013 r.	L 68	9	12.3.2013
►M5	Rozporządzenie Rady (UE) nr 517/2013 z dnia 13 maja 2013 r.	L 158	1	10.6.2013
►M6	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 371/2014 z dnia 10 kwietnia 2014 r.	L 109	9	12.4.2014
►M7	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/548 z dnia 7 kwietnia 2015 r.	L 92	1	8.4.2015
►M8	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2016/556 z dnia 11 kwietnia 2016 r.	L 96	3	12.4.2016
►M9	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2017/685 z dnia 11 kwietnia 2017 r.	L 99	10	12.4.2017
►M10	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/565 z dnia 12 kwietnia 2018 r.	L 95	1	13.4.2018
►M11	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2019/560 z dnia 8 kwietnia 2019 r.	L 98	1	9.4.2019
►M12	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1163 z dnia 5 lipca 2019 r.	L 182	33	8.7.2019

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 359/2011

z dnia 12 kwietnia 2011 r.

dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie

Artykuł 1

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „środki finansowe” oznaczają aktywa finansowe i wszelkiego rodzaju korzyści ekonomiczne, w tym między innymi:

(i) gotówkę, czeki, roszczenia pieniężne, weksle trasowane, przekazy pieniężne i inne instrumenty płatnicze;

(ii) depozyty złożone w instytucjach finansowych lub innych podmiotach, salda na rachunkach, wierzytelności i zobowiązania dłużne;

(iii) papiery wartościowe i papiery dłużne w obrocie publicznym lub niepublicznym, w tym akcje i udziały, certyfikaty papierów wartościowych, obligacje, weksle, warranty, skrypty dłużne i kontrakty na instrumenty pochodne;

(iv) odsetki, dywidendy lub inne przychody z aktywów oraz wartości narosłe z aktywów lub wygenerowane przez te aktywa;

(v) kredyty, prawa do potrącenia, gwarancje, gwarancje właściwego wykonania umów lub inne zobowiązania finansowe;

(vi) akredytywy, konosamenty, umowy sprzedaży;

(vii) dokumenty poświadczające posiadanie udziałów w funduszach lub środkach finansowych;

b) „zamrożenie środków finansowych” oznacza zapobieganie wszelkim ruchom tych środków, ich przenoszeniu, zmianom, wykorzystaniu, udostępnianiu lub dokonywaniu nimi transakcji w jakikolwiek sposób, który powodowałby jakąkolwiek zmianę ich wielkości, wartości, lokalizacji, własności, posiadania, charakteru, przeznaczenia lub inną zmianę, która umożliwiłaby korzystanie z nich, w tym zarządzanie portfelem;

c) „zasoby gospodarcze” oznaczają wszelkiego rodzaju aktywa, rzeczowe i niematerialne, ruchome i nieruchome, które nie są środkami finansowymi, ale mogą być użyte do pozyskania środków finansowych, towarów lub usług;

d) „zamrożenie zasobów gospodarczych” oznacza zapobieganie wykorzystywaniu tych zasobów do uzyskiwania środków finansowych, towarów lub usług w jakikolwiek sposób, w tym między innymi poprzez ich sprzedaż, wynajem lub obciążanie ich hipoteką;

e) „terytorium Unii” oznacza wszystkie terytoria państw członkowskich, do których stosuje się Traktat, na warunkach określonych w tym Traktacie, w tym ich przestrzeń powietrzną.

▼M2

Artykuł 1a

►M3 1. ◄ Zakazuje się:

a) sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu, bezpośrednio lub pośrednio, sprzętu, który mógłby zostać użyty do represji wewnętrznych, wymienionego w załączniku III – niezależnie od tego, czy sprzęt ten pochodzi z Unii – przeznaczonego dla jakichkolwiek osób, podmiotów lub organów w Iranie lub do użytku w tym państwie;

b) udzielania, bezpośrednio lub pośrednio, jakimkolwiek osobom, podmiotom lub organom w Iranie lub do użytku w tym państwie, pomocy technicznej lub usług pośrednictwa związanych ze sprzętem, który mógłby zostać użyty do represji wewnętrznych, wymienionym w załączniku III;

c) udzielania, bezpośrednio lub pośrednio, finansowania lub pomocy finansowej związanej ze sprzętem, który mógłby zostać użyty do represji wewnętrznych, wymienionym w załączniku III, w tym w szczególności udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczania kredytów eksportowych na potrzeby jakiejkolwiek sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu takich produktów, lub na potrzeby udzielania związanej z tym pomocy technicznej osobom, podmiotom lub organom w Iranie lub do użytku w tym państwie;

d) świadomego i celowego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest obejście zakazów, o których mowa w lit. a), b) i c).

▼M3

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państw członkowskich, wskazane w załączniku II, mogą zezwolić – na warunkach, jakie uznają za stosowne – na sprzedaż, dostawę, przekazywanie lub eksport sprzętu, który mógłby zostać użyty w celu represji wewnętrznych, wskazanego w załączniku III, pod warunkiem że sprzęt ten jest wykorzystywany wyłącznie w celu ochrony personelu Unii i jej państw członkowskich w Iranie, lub zezwolić na świadczenie pomocy technicznej lub usług pośrednictwa lub zapewnienie finansowania lub pomocy finansowej, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c), związanych z takim sprzętem.

▼M2

Artykuł 1b

1. Zakazuje się sprzedaży, dostarczania, przekazywania lub wywozu - bezpośrednio lub pośrednio - sprzętu, technologii lub oprogramowania określonych w załączniku IV, niezależnie od tego, czy pochodzą one z Unii, jakimkolwiek osobom, podmiotom lub organom w Iranie lub do użytku w tym państwie, chyba że właściwy organ danego państwa członkowskiego, wskazany na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, wydał na to wcześniej zezwolenie.

2. Właściwe organy państw członkowskich, wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, nie wydają jakiegokolwiek zezwolenia na mocy ust. 1, jeżeli mają uzasadnione powody, aby stwierdzić, że odnośne wyposażenie, technologia lub oprogramowanie byłyby stosowane przez rząd, organy publiczne, przedsiębiorstwa i urzędy Iranu, lub jakiekolwiek osoby lub podmioty działające w ich imieniu lub na ich zlecenie, do monitorowania lub przechwytywania połączeń internetowych lub telefonicznych w Iranie.

▼M2

3. Załącznik IV obejmuje sprzęt, technologię lub oprogramowanie, które mogą być wykorzystywane do monitorowania lub przechwytywania połączeń internetowych lub telefonicznych.

4. Odnośne państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na mocy niniejszego artykułu w terminie czterech tygodni po wydaniu zezwolenia.

Artykuł 1c

1. Zakazuje się:

a) świadczenia, bezpośrednio lub pośrednio, jakimkolwiek osobom, podmiotom lub organom w Iranie lub do użytku w tym państwie, pomocy technicznej lub usług pośrednictwa związanych ze sprzętem, technologią i oprogramowaniem określonymi w załączniku IV, lub związanych z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i użytkowaniem sprzętu i technologii określonych w załączniku IV, lub z dostarczaniem, instalacją, obsługą lub aktualizacją jakiegokolwiek oprogramowania określonego w załączniku IV;

b) udzielania, bezpośrednio lub pośrednio, finansowania lub pomocy finansowej związanych ze sprzętem, technologią i oprogramowaniem wyszczególnionymi w załączniku IV, jakimkolwiek osobom, podmiotom lub organom w Iranie lub do użytku w tym państwie;

c) świadczenia jakichkolwiek usług jakiegokolwiek rodzaju w zakresie monitorowania lub przechwytywania połączeń telekomunikacyjnych lub internetowych, rządowi, organom, przedsiębiorstwom i urzędom publicznym Iranu lub jakimkolwiek osobom lub podmiotom działającym w ich imieniu lub na ich zlecenie, lub na ich bezpośrednią lub pośrednią korzyść; oraz

d) świadomego i umyślnego udziału w jakichkolwiek działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie zakazów, o których mowa w lit. a), b) lub c);

chyba że właściwy organ danego państwa członkowskiego, wskazany na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, wydał na to wcześniej zezwolenie, zgodnie art. 1b ust. 2.

2. Na użytek ust. 1 lit. c), „usługi w zakresie monitorowania lub przechwytywania połączeń telekomunikacyjnych lub internetowych” oznaczają te usługi, które umożliwiają – w szczególności przy użyciu sprzętu, technologii lub oprogramowania określonych w załączniku IV – dostęp do oraz dostarczanie przychodzących oraz wychodzących przekazów telekomunikacyjnych podmiotu, a także powiązanych z telefonią danych, w celu ich wydobycia, rozkodowania, zapisu, przetwarzania, analizy i przechowywania lub jakiekolwiek inne powiązane działania.

▼B

Artykuł 2

1. Zamrożone zostają wszystkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do wymienionych w załączniku I osób fizycznych lub prawnych, podmiotów i organów, będące w ich posiadaniu, dyspozycji lub pod ich kontrolą.

2. Żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych nie udostępnia się, bezpośrednio ani pośrednio, wymienionym w załączniku I osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom ani na ich rzecz.

▼B

3. Zakazuje się świadomego i celowego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest bezpośrednie lub pośrednie ominięcie środków, o których mowa w ust. 1 i 2.

Artykuł 3

1. W załączniku I znajduje się wykaz osób, które zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji 2011/235/WPZiB zostały przez Radę wskazane jako odpowiedzialne za poważne naruszenia praw człowieka w Iranie, oraz powiązanych z tymi osobami osób, podmiotów lub organów.

2. Załącznik I zawiera uzasadnienie umieszczenia w wykazie danych osób, podmiotów i organów.

3. W załączniku I podaje się również, jeśli są dostępne, informacje niezbędne do zidentyfikowania danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów i organów. W odniesieniu do osób fizycznych, informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numery paszportu i dokumentu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do osób prawnych, podmiotów i organów, informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 4

1. W drodze odstępstwa od art. 2 właściwe organy państw członkowskich, wymienione w załączniku II, mogą zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że środki finansowe lub zasoby gospodarcze, o których mowa, są:

a) niezbędne do pokrycia wydatków na podstawowe potrzeby osób wymienionych w załączniku I oraz członków ich rodzin pozostających na ich utrzymaniu, w tym opłat za środki spożywcze, najem lub kredyt hipoteczny, leki i leczenie, podatki, składki ubezpieczeniowe oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;

b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotu poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;

c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie kosztów opłat lub usług związanych z rutynowym prowadzeniem lub utrzymaniem zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych; lub

d) niezbędne do pokrycia wydatków nadzwyczajnych, pod warunkiem że dane państwo członkowskie poinformowało wszystkie pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję co najmniej dwa tygodnie przed wydaniem zezwolenia o powodach stwierdzenia, że specjalne zezwolenie powinno zostać wydane.

2. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie ust. 1.

▼B

Artykuł 5

1. W drodze odstępstwa od art. 2 właściwe organy państw członkowskich, wymienione w załączniku II, mogą zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione są następujące warunki:

a) wspomniane środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem zastawu sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego ustanowionego przed datą umieszczenia w załączniku I osoby, podmiotu lub organu, o których mowa w art. 2, lub są przedmiotem orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego wydanego przed tą datą;

b) wspomniane środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub uznanych za uzasadnione w takim orzeczeniu, w granicach określonych w mających zastosowanie przepisach ustawowych i wykonawczych regulujących prawa osób posiadających takie roszczenia;

c) zastaw nie został ustanowiony ani orzeczenie wydane na korzyść osoby, podmiotu lub organu wymienionego w załączniku I; oraz

d) uznanie zastawu lub orzeczenia nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

2. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie ust. 1.

Artykuł 6

1. Artykuł 2 ust. 2 nie ma zastosowania do kwot dodatkowych na zamrożonych rachunkach z tytułu:

a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków; lub

b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą umieszczenia w załączniku I osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w art. 2;

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody oraz płatności zostaną również zamrożone zgodnie z art. 2 ust. 1.

2. Artykuł 2 ust. 2 nie uniemożliwia instytucjom finansowym lub kredytowym w Unii zasilania zamrożonych rachunków środkami finansowymi przekazywanymi im na rachunek umieszczonej w wykazie osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, pod warunkiem że wszelkie kwoty dodatkowe na takim rachunku zostaną również zamrożone. Instytucja finansowa lub kredytowa niezwłocznie powiadamia właściwy organ o takich transakcjach.

Artykuł 7

W drodze odstępstwa od art. 2 i pod warunkiem że płatność dokonywana przez osobę, podmiot lub organ wymieniony w załączniku I jest należna na mocy umowy lub porozumienia zawartego przez daną osobę, podmiot lub organ lub zobowiązania je obciążającego, zanim ta osoba,

▼B

podmiot lub organ zostały wskazane, właściwe organy państw członkowskich, wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, mogą zezwolić, na warunkach, jakie uznają za stosowne, na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) właściwy organ ustalił, że:

(i) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane do dokonania płatności przez osobę, podmiot lub organ wymienione w załączniku I; oraz

(ii) dokonanie płatności nie narusza przepisów art. 2 ust. 2; oraz

b) dane państwo członkowskie co najmniej dwa tygodnie przed wydaniem zezwolenia powiadomiło pozostałe państwa członkowskie i Komisję o takim ustaleniu i o swoim zamiarze wydania zezwolenia.

Artykuł 8

1. Osoby fizyczne lub prawne albo podmioty lub organy lub ich dyrektorzy lub pracownicy, którzy zamrażają środki finansowe i zasoby gospodarcze lub odmawiają ich udostępnienia, w dobrej wierze i z przekonaniem, że działanie takie jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem, nie ponoszą z tego tytułu żadnej odpowiedzialności, chyba że dowiedziono, że środki finansowe i zasoby gospodarcze zostały zamrożone lub zatrzymane na skutek niedbalstwa.

2. Zakaz zawarty w art. 2 ust. 2 nie skutkuje jakąkolwiek odpowiedzialnością osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, które udostępniły środki finansowe lub zasoby gospodarcze, jeżeli nie wiedziały one i nie miały uzasadnionego powodu do przypuszczenia, że ich działania mogą naruszyć ten zakaz.

Artykuł 9

1. Bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów dotyczących sprawozdawczości, poufności i tajemnicy zawodowej osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy:

a) przekazują niezwłocznie wszelkie informacje, które ułatwiłyby przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia, takie jak dane dotyczące rachunków i kwot zamrożonych zgodnie z art. 2, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym wspomniane osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy mają miejsce zamieszkania lub siedzibę, wskazanemu na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, oraz Komisji, bezpośrednio lub za pośrednictwem państw członkowskich; oraz

b) współpracują ze wspomnianym właściwym organem przy weryfikacji tych informacji.

2. Wszelkie informacje dostarczone lub otrzymane zgodnie z niniejszym artykułem są wykorzystywane jedynie do celów, dla których je dostarczono lub otrzymano.

Artykuł 10

Państwa członkowskie i Komisja niezwłocznie powiadamiają się wzajemnie o środkach przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia

▼B

i wymieniają wszelkie stosowne, dostępne im informacje w związku z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności informacje dotyczące naruszeń, trudności w egzekwowaniu oraz orzeczeń wydanych przez sądy krajowe.

Artykuł 11

Komisja jest upoważniona do zmiany załącznika II na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie.

Artykuł 12

1. W przypadku gdy Rada podejmie decyzję o objęciu osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu środkami, o których mowa w art. 2 ust. 1, wprowadza ona stosowne zmiany w załączniku I.

2. Rada powiadamia o swojej decyzji, w tym o uzasadnieniu umieszczenia w wykazie, daną osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ bezpośrednio - gdy adres jest znany - albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając takiej osobie, podmiotowi lub organowi zgłoszenie uwag.

3. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu swojej decyzji i odpowiednio informuje daną osobę, podmiot lub organ.

4. Wykaz znajdujący się w załączniku I poddawany jest przeglądowi jest regularnie, co najmniej raz na 12 miesięcy.

Artykuł 13

1. Państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i przyjmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich wdrożenia. Ustanowione sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych zasadach niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia oraz powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach.

Artykuł 14

Adres i inne dane kontaktowe Komisji na potrzeby powiadamiania, informowania lub innego sposobu przekazywania jej informacji w przypadkach, w których wymaga tego niniejsze rozporządzenie, wskazane są w załączniku II.

Artykuł 15

Niniejsze rozporządzenie stosuje się:

a) na terytorium Unii, w tym w granicach jej przestrzeni powietrznej;

b) na pokładach wszystkich statków powietrznych lub wodnych podlegających jurysdykcji jednego z państw członkowskich;

▼B

c) wobec każdej osoby będącej obywatelem jednego z państw członkowskich, przebywającej na terytorium Unii lub poza nim;

d) wobec każdej osoby prawnej, podmiotu lub organu zarejestrowanego lub utworzonego na mocy prawa państwa członkowskiego;

e) wobec każdej osoby prawnej, podmiotu lub organu w odniesieniu do wszelkiego rodzaju działalności gospodarczej prowadzonej całkowicie lub częściowo na terytorium Unii.

Artykuł 16

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 2 ust. 1

Osoby

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
▼M11 1.	AHMADI-MOQADDAM Esmail	Miejsce urodzenia: Tehran (Teheran) (Iran) Data urodzenia: 1961	Były starszy doradca szefa sił zbrojnych ds. bezpieczeństwa. Dowódca irańskiej policji narodowej od 2005 r. do pierwszych miesięcy 2015 r. Również dowódca irańskiej cyberpolicji (podmiot umieszczony w wykazie) od stycznia 2011 r. do pierwszych miesięcy 2015 r. Dowodzone przez niego siły przeprowadziły brutalne ataki na pokojowe protesty oraz brutalny nocny atak na domy studenckie uniwersytetu w Teheranie w dniu 15 czerwca 2009 r. Obecnie szef irańskiej centrali zajmującej się wspieraniem narodu jemeńskiego.	12.4.2011
2.	ALLAHKARAM Hossein	Miejsce urodzenia: Najafabad (Nadżafabad) (Iran) Data urodzenia: 1945 r.	Dowódca Ansar-e Hezbollah i pułkownik w IRGC. Współzałożyciel Ansar-e Hezbollah. Te siły paramilitarne były odpowiedzialne za skrajną przemoc podczas ataków na studentów i uniwersytety w latach 1999, 2002 i 2009. Nadal odgrywa ważną rolę w organizacji, która jest gotowa dopuszczać się naruszeń praw człowieka w stosunku do ludności, takich jak propagowanie agresywnych działań wobec kobiet z powodu wyboru ubioru.	12.4.2011
▼M10 3.	ARAGHI (ERAGHI) Abdollah		Były zastępca dowódcy sił lądowych IRGC. Ponosi bezpośrednią i osobistą odpowiedzialność za tłumienie protestów przez całe lato 2009 r.	12.4.2011
▼M11 4.	FAZLI Ali		Zastępca dowódcy sił Basij, dowódca oddziałów IRGC Seyyed al-Shohada, prowincja Teheran (do lutego 2010 r.). Oddziały Seyyed al-Shohada odpowiadają za bezpieczeństwo w prowincji Teheran i odegrały kluczową rolę w stosowaniu brutalnych represji wobec demonstrantów w 2009 r.	12.4.2011
▼M8 —				
▼B 6.	JAFARI Mohammad-Ali (także jako „Aziz Jafari”)	Miejsce urodzenia: Yazd (Iran) – Data urodzenia: 1.9.1957	Głównodowodzący IRGC. IRGC i baza Sarollah dowodzona przez generała Aziza Jafariego odegrała kluczową rolę w nielegalnym zakłóceniu wyborów prezydenckich w 2009 r., aresztowaniu i zatrzymaniu działaczy politycznych, jak również w starciach z demonstrantami na ulicach.	
▼M11 7.	KHALILI Ali		Generał IRGC, odgrywa ważną rolę w bazie Sarollah. Podpisał pismo wysłane do Ministerstwa Zdrowia w dniu 26 czerwca 2009 r. zakazujące wydawania dokumentacji lub historii medycznej osobom rannym lub hospitalizowanym w trakcie wydarzeń po wyborach.	12.4.2011

▼M11

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
8.	MOTLAGH Bahram Hosseini		Szef dowództwa armii i Akademii Sztabu Generalnego (DAFOOS). Były dowódca oddziałów IRGC Seyyed al.-Shohada, prowincja Teheran. Oddziały Seyyed al-Shohada odegrały kluczową rolę w organizowaniu tłumienia protestów w 2009 r.	12.4.2011
▼M10 9.	NAQDI Mohammad-Reza	Miejsce urodzenia: Nadżaf (Irak); data urodzenia: ok. 1952	Zastępca dowódcy IRGC do spraw kulturalnych i społecznych. Były dowódca sił Basij. Jako dowódca sił IRGC Basij Naqdi był odpowiedzialny za nadużycia popełniane przez te siły pod koniec 2009 r., w tym za brutalną reakcję na protesty podczas święta Aszura w grudniu 2009 r., które zakończyły się 15 ofiarami śmiertelnymi i aresztowaniem setek demonstrantów lub współuczestniczył w tych nadużyciach. Przed mianowaniem na dowódcę sił Basij w październiku 2009 r., Naqdi był szefem jednostki wywiadu sił Basij odpowiedzialnej za przesłuchania osób aresztowanych w trakcie zamieszek po wyborach.	12.4.2011
▼M11 10.	RADAN Ahmad-Reza	Miejsce urodzenia: Isfahan (Iran) Data urodzenia: 1963	Kierował centrum studiów strategicznych irańskich organów ścigania (podmiot powiązany z policją narodową). Szef policyjnego centrum studiów strategicznych, zastępca dowódcy irańskiej policji narodowej (do czerwca 2014 r.). Jako zastępca dowódcy policji narodowej od 2008 r. Radan był odpowiedzialny za działania sił policyjnych skierowane przeciwko demonstrantom, takie jak pobicia, zabójstwa oraz niesłuszne aresztowania i pozbawienie wolności. Obecnie dowódca IRGC odpowiedzialny za szkolenie irackich sił „antyterrorystycznych”.	12.4.2011
11.	RAJABZADEH Azizollah		Były szef Teherańskiej Organizacji Łagodzenia Skutków Klęsk Żywiołowych (*Tehran Disaster Mitigation Organization* – TDMO). Jako dowódca teherańskiej policji (do stycznia 2010 r.) był odpowiedzialny za brutalne ataki policji na demonstrantów i studentów. Jako dowódca organów ścigania w okręgu Teheranu, Azizollah Rajabzadeh był najwyższym rangą oskarżonym w sprawie o nadużycia w ośrodku zatrzymań w Kahrizak w grudniu 2009 r.	12.4.2011
▼M10 12.	SAJEDI-NIA Hossein		Zastępca dowódcy operacji policyjnych. Były dowódca policji w Teheranie, były zastępca dowódcy irańskiej policji narodowej odpowiedzialny za operacje policyjne. Odpowiada za koordynację z ramienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych działań w zakresie represjonowania w stolicy Iranu.	12.4.2011
▼M11 13.	TAEB Hossein	Miejsce urodzenia: Tehran (Teheran) Data urodzenia: 1963	Dowódca wywiadu IRGC od października 2009 r. Dowódca sił Basij do października 2009 r. Siły pod jego zwierzchnictwem uczestniczyły w masowych pobiciach, zabójstwach, zatrzymaniach i torturowaniu uczestników pokojowych manifestacji.	12.4.2011

▼**M11**

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
14.	SHARIATI Seyeed Hassan		Doradca i członek 28. wydziału Sądu Najwyższego. Prezes sądu w Meszhedzie do września 2014 r. Procesy pod jego nadzorem były prowadzone w trybie zaocznym i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych oraz w oparciu o zeznania uzyskane pod naciskiem i w wyniku tortur. Wyroki egzekucji były wydawane zbiorowo, co oznacza, że wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur dotyczących sprawiedliwego procesu.	12.4.2011
15.	DORRI-NADJAFABADI Ghorban-Ali	Miejsce urodzenia: Najafabad (Nadżafabad) (Iran) Data urodzenia: 1945	Członek Stowarzyszenia Ekspertów oraz przedstawiciel najwyższego przywódcy w prowincji Markazi („centralnej”) oraz prezes Najwyższego Sądu Administracyjnego. Prokurator generalny Iranu do września 2009 r., jak również były minister ds. wywiadu za czasów prezydenta Mohammada Chatamiego. Jako prokurator generalny Iranu nakazał po pierwszej fali protestów powyborczych przeprowadzenie procesów pokazowych, które następnie nadzorował i podczas których odmawiano oskarżonym możliwości korzystania z przysługujących im praw, w tym prawa do adwokata.	12.4.2011
16.	HADDAD Hassan (alias Hassan ZAREH DEHNAVI)		Były zastępca urzędnika ds. bezpieczeństwa w Sądzie Rewolucyjnym w Teheranie. Były sędzia, Sąd Rewolucyjny w Teheranie, 26. wydział. Odpowiadał za sprawy osób pozbawionych wolności w związku z kryzysami po wyborach i regularnie zastraszał rodziny tych osób, chcąc je uciszyć. Odegrał istotną rolę w wydawaniu nakazów zatrzymania kierujących do ośrodka zatrzymań w Kahrizak w 2009 r. W listopadzie 2014 r. władze irańskie oficjalnie potwierdziły, że był współodpowiedzialny za śmierć więźniów.	12.4.2011
17.	SOLTANI Hodjatoleslam Seyed Mohammad		Szef Organizacji Propagandy Muzułmańskiej w prowincji Chorasan-e Razawi. Sędzia, Sąd Rewolucyjny w Meszhedzie do 2013 r. Procesy, w których orzekał, były prowadzone w trybie zaocznym i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Wyroki egzekucji były wydawane zbiorowo, co oznacza, że wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur dotyczących sprawiedliwego procesu.	12.4.2011
18.	HEYDARIFAR Ali-Akbar		Były sędzia, Sąd Rewolucyjny w Teheranie. Uczestniczył w procesach demonstrantów. Był przesłuchiwany w sądzie w sprawie nadużyć, do których doszło w Kahrizak. Odegrał istotną rolę w wydawaniu nakazów zatrzymania kierujących zatrzymanych do ośrodka zatrzymań w Kahrizak w 2009 r. W listopadzie 2014 r. władze irańskie oficjalnie potwierdziły, że był współodpowiedzialny za śmierć więźniów.	12.4.2011

▼M11

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
19.	JAFARI-DOLATABADI Abbas	Miejsce urodzenia: Yazd (Jazd) (Iran) – Data urodzenia: 1953	Prokurator generalny Teheranu od sierpnia 2009 r. Sprawując tę funkcję, skazał dużą liczbę demonstrantów, w tym osoby, które brały udział w protestach podczas święta Aszura w grudniu 2009 r. Nakazał zamknięcie biura Mehdiego Karroubiego we wrześniu 2009 r. i aresztowanie kilku polityków będących zwolennikami reform, a w czerwcu 2010 r. zakazał działalności dwóch reformatorskich partii politycznych. Kierowana przez niego prokuratura generalna stawiała demonstrantom zarzut Muharebeh, czyli sprzeniewierzenia się Bogu, który pociąga za sobą wyrok śmierci, a także odmawiała rzetelnego procesu osobom, którym groził wyrok śmierci. Namierzała również i aresztowała reformatorów, działaczy na rzecz praw człowieka, a także przedstawicieli mediów, co stanowiło jeden z elementów szeroko zakrojonej akcji tłumienia opozycji politycznej. W październiku 2018 r. Dolatabadi ogłosił w mediach, że czterech zatrzymanych irańskich aktywistów działających na rzecz środowiska ma zostać oskarżonych o „sianie zepsucia na ziemi”, czyli przestępstwo, które zagrożone jest karą śmierci.	12.4.2011
20.	MOGHISSEH Mohammad (alias NASSERIAN)		Sędzia, przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Teheranie, 28. wydział. Uważany również za osobę odpowiedzialną za skazywanie członków społeczności bahaistów. Zajmował się sprawami związanymi z sytuacją po wyborach. Wydał długie wyroki więzienia podczas niesprawiedliwych procesów działaczy społecznych i politycznych oraz dziennikarzy, a także kilka wyroków śmierci na demonstrantów i działaczy społecznych i politycznych.	12.4.2011
▼M10 21.	MOHSENI-EJEI Gholam-Hossein	Miejsce urodzenia: Ejiyeh; data urodzenia: ok. 1956	Członek Rady Doraźnej. Prokurator generalny Iranu od września 2009 r. oraz zastępca szefa i rzecznik prasowy wymiaru sprawiedliwości. Były minister ds. wywiadu podczas wyborów w 2009 r. W czasach sprawowania urzędu ministra ds. wywiadu podczas wyborów w 2009 r. agenci wywiadu pod jego dowództwem byli odpowiedzialni za zatrzymywanie i torturowanie setek działaczy, dziennikarzy, dysydentów i polityków – zwolenników reform oraz wymuszanie pod naciskiem fałszywego przyznania się przez nich do winy. Ponadto politycy byli zmuszani do składania fałszywych zeznań podczas niemożliwych do wytrzymania przesłuchań, które obejmowały tortury, nadużycia, szantaż oraz zastraszanie członków rodzin.	12.4.2011
▼M11 22.	MORTAZAVI Said	Miejsce urodzenia: Meybod, Yazd (Jazd) (Iran) Data urodzenia: 1967	Prokurator generalny Teheranu do sierpnia 2009 r. Jako prokurator generalny Teheranu wydał ogólny nakaz zatrzymania setek działaczy, dziennikarzy i studentów. W styczniu 2010 r. śledztwo parlamentarne wykazało, że był on bezpośrednio odpowiedzialny za zatrzymanie trzech więźniów, którzy następnie zmarli w areszcie. W sierpniu 2010 r. został zawieszony w sprawowaniu funkcji po przeprowadzeniu przez irański sąd dochodzeniu w sprawie jego odpowiedzialności za śmierć trzech mężczyzn zatrzymanych z jego polecenia po wyborach. W listopadzie 2014 r. władze irańskie oficjalnie potwierdziły, że był współodpowiedzialny za śmierć tych więźniów. W dniu 19 sierpnia 2015 r. został uniewinniony przez irański sąd od zarzutów dotyczących torturowania i śmierci trzech młodych mężczyzn w ośrodku zatrzymań w Kahrizak w 2009 r.	12.4.2011

▼M9

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
23.	PIR-ABASSI Abbas		Sędzia pokoju w sprawach karnych. Były sędzia, Sąd Rewolucyjny w Teheranie, oddział 26. Odpowiadał za sprawy związane z sytuacją po wyborach, wydawał długie wyroki więzienia podczas niesprawiedliwych procesów przeciwko działaczom na rzecz praw człowieka, a także wydał kilka wyroków śmierci na demonstrantów.	12.4.2011
24.	MORTAZAVI Amir		Zastępca szefa Wydziału Spraw Społecznych i Zapobiegania Przestępczości w sądzie w prowincji Chorasan-e Razawi. Zastępca prokuratora w Meszhedzie co najmniej do 2015 r. Procesy, w których orzekał, były prowadzone w trybie zaocznym i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Wyroki egzekucji były wydawane zbiorowo, co oznacza, że wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur dotyczących sprawiedliwego procesu.	12.4.2011
25.	SALAVATI Abdolghassem		Sędzia, przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Teheranie, 15. wydział. Sędzia wykonawczy w Trybunale w Teheranie. Odpowiedzialny za sprawy związane z sytuacją po wyborach, był sędzią, który przewodniczył „procesom pokazowym" latem 2009 r.; skazał na śmierć dwóch monarchistów, wobec których toczyły się procesy pokazowe. Wydał długie wyroki więzienia dla ponad stu więźniów politycznych, działaczy na rzecz praw człowieka oraz demonstrantów. Z doniesień wynika, że w 2018 r. nadal wydawał podobne wyroki, nie przestrzegając w należyty sposób procedur dotyczących sprawiedliwego procesu.	12.4.2011
26.	SHARIFI Malek Adjar (alias SHARIFI Malek Ajdar)		Sędzia Sądu Najwyższego, przewodniczący 43. wydziału. Były prezes sądu w Azerbejdżanie Wschodnim. Był odpowiedzialny za proces Sakineha Mohammadiego-Ashtianiego.	12.4.2011
27.	ZARGAR Ahmad		Szef „Organizacji na rzecz zachowania moralności". Były sędzia Sądu Apelacyjnego w Teheranie, oddział 36. Potwierdzał długoterminowe wyroki więzienia oraz wyroki śmierci wydane na demonstrantów.	
28.	YASAGHI Ali-Akbar		Sędzia Sądu Najwyższego, przewodniczący 44. wydziału. Zastępca prezesa zarządu Setad-e Dieh Foundation. Przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Meszhedzie (w latach 2001–2011). Procesy, w których orzekał, były prowadzone w trybie zaocznym i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Wyroki egzekucji były wydawane zbiorowo (prawie 550 wyroków między latem 2009 i latem 2011 r.), co oznacza, że wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur dotyczących sprawiedliwego procesu.	12.4.2011
29.	BOZORGNIA Mostafa		Szef oddziału 350 w więzieniu Evin. Przy licznych okazjach zezwalał na nieproporcjonalną przemoc wobec więźniów.	

▼B

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
▼M11				
30.	ESMAILI Gholam-Hossein		Prezes sądu w Teheranie. Były szef irańskiej organizacji więziennictwa. W ramach swoich uprawnień współuczestniczył w masowych zatrzymaniach demonstrantów politycznych oraz w tuszowaniu nadużyć, których dopuszczano się w systemie więziennictwa.	12.4.2011
31.	SEDAQAT Farajollah		Sekretarz pomocniczy generalnej administracji więziennictwa w Teheranie. Naczelnik więzienia w Evin, Teheran, do października 2010 r., w którym to okresie miały miejsce przypadki tortur. Był strażnikiem i wielokrotnie zastraszał więźniów i wywierał na nich naciski.	12.4.2011
32.	ZANJIREI Mohammad-Ali		Starszy doradca szefa i zastępca szefa irańskiej organizacji więziennictwa, odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka w stosunku do więźniów. Kierował systemem, w którym dochodziło do nadużyć w stosunku do więźniów oraz do tortur i do nieludzkiego/poniżającego traktowania i w którym warunki panujące w więzieniach były bardzo złe.	12.4.2011
33.	ABBASZADEH-MESHKINI Mahmoud		Doradca irańskiej Wysokiej Rady ds. Praw Człowieka. Były sekretarz Wysokiej Rady ds. Praw Człowieka. Były gubernator prowincji Ilam. Były dyrektor polityczny w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych. Jako szef komitetu powołanego na mocy art. 10 ustawy o działalności partii i grup politycznych odpowiadał za udzielanie zezwoleń na demonstracje i inne imprezy publiczne oraz za rejestrowanie partii politycznych. W 2010 r. zawiesił działalność dwóch reformatorskich partii politycznych powiązanych z Mousavim: *Islamic Iran Participation Front* (Front Udziału w Islamskim Iranie) i *Islamic Revolution Mujahedeen Organization* (Organizacja Mudżahedinów Islamskiej Rewolucji). Od 2009 r. konsekwentnie i stale zakazywał organizacji jakichkolwiek zgromadzeń pozarządowych, odmawiając tym samym konstytucyjnego prawa do protestów. Doprowadziło to do aresztowań wielu pokojowych demonstrantów z pogwałceniem prawa do wolności zgromadzania się. W 2009 r. nie wydał również zezwolenia na zorganizowanie przez opozycję ceremonii żałobnej dla osób, które zginęły podczas protestów dotyczących wyborów prezydenckich.	10.10.2011
▼M10				
34.	AKBARSHAHI Ali-Reza		Były dyrektor generalny irańskiego dowództwa ds. zwalczania narkotyków (Anti-Narcotics Headquarters). Były dowódca policji w Teheranie. Dowodzone przez niego siły policyjne były odpowiedzialne za stosowanie bezprawnej przemocy wobec podejrzanych podczas zatrzymań i tymczasowych aresztowań. Teherańska policja uczestniczyła również w atakach na domy studenckie uniwersytetu teherańskiego w czerwcu 2009 r., kiedy to według irańskiej komisji parlamentarnej (Majlis) ponad 100 studentów odniosło rany z rąk policji i sił Basij. Obecnie szef policji kolejowej.	10.10.2011

▼B

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
▼M11				
35.	AKHARIAN Hassan		Strażnik oddziału 1 w więzieniu w Radżai-Szahr w Karadżu do lipca 2010 r. Kilku byłych więźniów oskarżyło go o stosowanie tortur oraz o wydawanie rozkazów o nieudzielaniu więźniom pomocy medycznej. Jeden z więźniów zeznał, że był dotkliwie bity przez wszystkich strażników za pełną wiedzą Hassana Akhariana. Zgłoszono również co najmniej jeden przypadek brutalnego traktowania i śmierci więźnia, Mohsena Beikvandy, znajdującego się pod dozorem Hassana Akhariana. Mohsen Beikvanda zmarł we wrześniu 2010 r. Z wiarygodnych doniesień innych więźniów wynika, że został zabity na polecenie Hassana Akhariana.	10.10.2011
36.	AVAEE Seyyed Ali-Reza (alias AVAEE Seyyed Alireza)		Minister sprawiedliwości. Były dyrektor specjalnego biura śledczego. Do lipca 2016 r. wiceminister spraw wewnętrznych i przewodniczący rejestru publicznego. Doradca Sądu Dyscyplinarnego dla sędziów od kwietnia 2014 r. Były prezes sądu w Teheranie. Jako prezes sądu w Teheranie był odpowiedzialny za naruszenia praw człowieka, niesłuszne aresztowania, pozbawienie więźniów przysługujących im praw i dużą liczbę egzekucji.	10.10.2011
37.	BANESHI Jaber		Przewodniczący 22. Wydziału Sądu Apelacyjnego w Szirazie od listopada 2011 r. Prokurator w Szirazie do października 2011 r. Prokurator w sprawie ataku bombowego w Szirazie w 2008 r. Reżim wykorzystał tę sprawę do tego, aby skazać na śmierć osoby z nią niezwiązane. Wnosił o zastosowanie kary śmierci i innych surowych kar przeciwko mniejszościom, stanowiących, między innymi, naruszenie praw człowieka w zakresie prawa do sprawiedliwego procesu i zakazu arbitralnego zatrzymania.	10.10.2011
38.	FIRUZABADI Maj-Gen Dr Seyyed Hasan (alias: FIRUZABADI Maj-Gen Dr Seyed Hassan; FIROUZABADI Maj-Gen Dr Seyyed Hasan; FIROUZABADI Maj-Gen Dr Seyed Hassan)	Miejsce urodzenia: Meszhed Data urodzenia: 3.2.1951	Jako szef sił zbrojnych Iranu (w latach 1989–2016) był najwyższym dowódcą wojskowym odpowiedzialnym za kierowanie wszystkimi jednostkami wojskowymi i polityką wojskową, w tym *Islamic Revolutionary Guards Corps* (IRGC) (Korpusem Strażników Rewolucji Islamskiej) i policją. W 2009 r. podlegające mu formalnie siły stosowały brutalne represje wobec pokojowych demonstrantów i dokonywały masowych zatrzymań. Również członek Najwyższej Rady Bezpieczeństwa Narodowego i Rady Doraźnej.	10.10.2011
39.	GANJI Mostafa Barzegar		Prokurator generalny w Kom (w latach 2008–2017), obecnie szef dyrekcji generalnej ds. więziennictwa. Był odpowiedzialny za arbitralne zatrzymania i maltretowanie dziesiątek przestępców w Kom. Uczestniczył w poważnym naruszeniu prawa do rzetelnego procesu sądowego, co przyczyniło się do nadmiernego i zwiększonego stosowania kary śmierci oraz gwałtownego wzrostu liczby egzekucji w latach 2009/2010.	10.10.2011

▼M11

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
40.	HABIBI Mohammad Reza		Szef biura Ministerstwa Sprawiedliwości w Jazd. Były zastępca prokuratora w Isfahanie. Uczestniczył w procesach odmawiając oskarżonym prawa do sprawiedliwego procesu – jak w przypadku Abdollaha Fathiego, który został stracony w maju 2011 r., po tym jak podczas procesu w marcu 2010 r. Mohammad Habibi nie dał mu prawa do bycia wysłuchanym i nie uwzględnił jego problemów związanych ze zdrowiem psychicznym. Oznacza to, że Mohammad Reza Habibi uczestniczył w poważnym naruszeniu prawa do rzetelnego procesu, przyczyniając się do gwałtownego wzrostu liczby egzekucji w 2011 r.	10.10.2011
41.	HEJAZI Mohammad	Miejsce urodzenia: Isfahan / Ispahan Data urodzenia: 1956	Generał IRGC, odgrywał kluczową rolę w zastraszaniu „wrogów" Iranu i stosowaniu wobec nich gróźb. Były szef oddziałów Sarollah w ramach IRGC w Teheranie i były szef sił Basij, odgrywał zasadniczą rolę w represjonowaniu uczestników protestów po wyborach w 2009 r.	10.10.2011

▼M7

—				

▼M11

43.	JAVANI Yadollah		Dowódca polityczny IRGC. Wielokrotnie usiłował tłumić wolność słowa i wypowiedzi, wydając publiczne oświadczenia, w których popierał aresztowania i karanie demonstrantów i osób o odmiennych poglądach. Był jednym z pierwszych urzędników wysokiego szczebla, którzy w 2009 r. zażądali aresztowania Mousaviego, Karroubiego i Khatamiego. Popierał stosowanie praktyk, które naruszają prawo do sprawiedliwego procesu, takich jak publiczne przyznanie się do winy, i ujawniał treść przesłuchań przed rozpoczęciem procesu. Ze zgromadzonych dowodów wynika również, że akceptował stosowanie siły wobec demonstrantów oraz że jako ważny członek IRGC najprawdopodobniej wiedział o stosowaniu brutalnych metod przesłuchania w celu wymuszenia przyznania się do winy.	10.10.2011
44.	JAZAYERI Massoud		Zastępca szefa połączonych sił zbrojnych Iranu, odpowiedzialny za sprawy kulturalne (alias *State Defence Publicity HQ* (dowództwo w zakresie informowania w kwestiach obrony państwowej)). Jako zastępca szefa czynnie uczestniczył w represjach podczas protestów w 2009 r. W wywiadzie dla dziennika Kayhan ostrzegł, że udało się zidentyfikować wielu demonstrantów w Iranie i poza nim i że odpowiednie siły zajmą się nimi w stosownym czasie. Otwarcie wzywał do represjonowania ośrodków mediów zagranicznych i irańskiej opozycji. W 2010 roku zwrócił się do rządu o uchwalenie surowszych przepisów wobec Irańczyków, którzy współpracują z zagranicznymi mediami.	10.10.2011

▼M11

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
45.	JOKAR Mohammad Saleh		Przedstawiciel Strażników Rewolucji ds. parlamentarnych. W latach 2011–2016 deputowany z prowincji Jazd i członek parlamentarnej Komisji ds. Bezpieczeństwa Narodowego i Polityki Zagranicznej. Były dowódca studenckich sił Basij. Pełniąc tę funkcję, aktywnie uczestniczył w tłumieniu protestów oraz indoktrynowaniu dzieci i młodzieży w celu dalszego ograniczania wolności słowa i swobody wypowiadania odmiennych opinii. Jako członek parlamentarnej Komisji ds. Bezpieczeństwa Narodowego i Polityki Zagranicznej publicznie popierał represjonowanie osób sprzeciwiających się działaniom rządu.	10.10.2011
46.	KAMALIAN Behrouz (alias: Hackers Brain, Behrooz_Ice)	Miejsce urodzenia: Tehran (Teheran) Data urodzenia: 1983	Szef cybergrupy „*Ashiyaneh*” powiązanej z irańskim reżimem. Zajmująca się bezpieczeństwem cyfrowym grupa „*Ashiyaneh*”, założona przez Behrouza Kamaliana, jest odpowiedzialna za liczne cyberataki wymierzone zarówno w krajowych przeciwników i w krajowych zwolenników reform, jak i w instytucje zagraniczne. Reżim korzystał z pomocy tej grupy przy przeprowadzaniu działań wymierzonych w opozycję, podczas których dochodziło do wielu poważnych naruszeń praw człowieka.	10.10.2011

▼M7

47.	KHALILOL-LAHI Moussa (także jako: KHALILOL-LAHI Mousa, ELAHI Mousa Khalil)		Prokurator w mieście Tabriz. Uczestniczył w sprawie Sakineh Mohammadi-Ashtiani, brał także udział w poważnych naruszeniach prawa do rzetelnego procesu sądowego.	10.10.2011

▼M10

48.	MAHSOULI Sadeq (alias MAHSULI, Sadeq)	Miejsce urodzenia: Orumije (Iran) data urodzenia: 1959/60	Doradca byłego prezydenta Mahmuda Ahmadineżada i obecny członek Rady Doraźnej oraz zastępca dowódcy Frontu Wytrwałości. Minister ds. opieki społecznej i zabezpieczenia społecznego w latach 2009–2011. Minister spraw wewnętrznych (do sierpnia 2009 r.). Jako minister spraw wewnętrznych Mahsouli sprawował dowództwo nad wszystkimi siłami policyjnymi, agentami sił bezpieczeństwa i tajnymi agentami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Kierowane przez niego siły dopuściły się ataków na domy studenckie uniwersytetu teherańskiego w dniu 14 czerwca 2009 r. i stosowały tortury wobec studentów w piwnicach ministerstwa (niesławne piwnice na poziomie 4). Wobec innych protestantów dopuszczono się poważnych nadużyć w ośrodku detencyjnym w Kahrizak, prowadzonym przez policję podlegającą Mahsouliemu.	10.10.2011

▼M11

49.	MALEKI Mojtaba		Zastępca szefa Ministerstwa Sprawiedliwości w prowincji Chorasan-e Razawi. Były prokurator w Kermanszah. Odgrywał rolę w wydawaniu dużej liczby wyroków śmierci w Iranie, w tym również był prokuratorem w procesach siedmiu więźniów skazanych za handel narkotykami, którzy zostali powieszeni tego samego dnia – 3 stycznia 2010 r. w centralnym więzieniu w Kermanszah.	10.10.2011

▼M11

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
50.	OMIDI Mehrdad (alias: Reza; OMIDI Reza)		Szef sekcji VI policji, wydział śledczy. Były szef wywiadu policji irańskiej. Były szef Jednostki ds. Cyberprzestępczości w irańskiej policji. Był odpowiedzialny za tysiące śledztw i aktów oskarżenia skierowanych przeciwko zwolennikom reform i przeciwnikom politycznym wykorzystującym internet. Był zatem odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka w związku z represjami wobec osób, które występowały w obronie własnych uzasadnionych praw, w tym wolności słowa, podczas demonstracji „Zielonego Ruchu" w 2009 r. i w okresie późniejszym.	10.10.2011
51.	SALARKIA Mahmoud	Były dyrektor teherańskiego klubu piłkarskiego „Persepolis".	Były szef komisji ds. paliwa i transportu miasta Teheran. Zastępca prokuratora generalnego Teheranu do spraw więziennictwa podczas represji w 2009 r. Jako zastępca prokuratora generalnego Teheranu do spraw więziennictwa bezpośrednio odpowiadał za wiele nakazów aresztowania wydanych wobec niewinnych, pokojowych demonstrantów i działaczy. Z wielu raportów obrońców praw człowieka wynika, że praktycznie wszystkie aresztowane osoby były z jego rozkazu przetrzymywane w izolacji, bez możliwości kontaktu z adwokatem lub rodziną, bez postawienia zarzutów przez okresy różnej długości, często w warunkach równoznacznych z wymuszonym zaginięciem. Rodziny tych osób często nie były powiadamiane o ich aresztowaniu.	10.10.2011
52.	KHODAEI SOURI Hojatollah	Miejsce urodzenia: Selseleh (Iran) Data urodzenia: 1964	Członek Komitetu Bezpieczeństwa Narodowego i Polityki Zagranicznej. Deputowany z prowincji Lorestan. Członek parlamentarnej Komisji ds. Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa. Naczelnik więzienia w Evin do 2012 r. Pod jego kierownictwem stosowanie tortur było powszechną praktyką. Na oddziale 209 przetrzymywano wielu aktywistów w związku z ich pokojową działalnością przeciwko rządowi.	10.10.2011

▼M10

53.	TALA Hossein (alias TALA Hosseyn)		Burmistrz Eslamshahr. Były parlamentarzysta irański. Były generalny gubernator („Farmandar") prowincji Teheran do września 2010 r., odpowiedzialny głównie za interwencję sił policji, a więc za tłumienie demonstracji. W grudniu 2010 r. otrzymał nagrodę w uznaniu roli, jaką pełnił podczas represji, które miały miejsce po wyborach.	10.10.2011

▼M11

54.	TAMADDON Morteza (alias: TAMADON Morteza)	Miejsce urodzenia: Shahr Kord-Isfahan Data urodzenia: 1959	Były szef Rady Bezpieczeństwa Publicznego prowincji Teheran. Były gubernator generalny IRGC prowincji Teheran. Jako gubernator i szef Rady Bezpieczeństwa Publicznego prowincji Teheran ponosił ogólną odpowiedzialność za wszystkie działania represyjne podejmowane przez IRGC w prowincji Teheran, w tym tłumienie protestów politycznych od czerwca 2009 r. Obecnie członek zarządu politechniki Khajeh Nasireddin Tusi.	10.10.2011

▼M11

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
55.	ZEBHI Hossein		Pierwszy zastępca doradcy ds. sądownictwa i sędzia Sądu Najwyższego. Zastępca prokuratora generalnego Iranu (w latach 2007–2015). Pełniąc tę funkcję, był odpowiedzialny za sprawy wniesione do sądu po protestach powyborczych w 2009 r., rozpatrywane z naruszeniem praw człowieka. Pełniąc tę funkcję, akceptował zbyt surowe kary za przestępstwa związane z narkotykami.	10.10.2011
56.	BAHRAMI Mohammad-Kazem		Prezes sądu administracyjnego. Uczestniczył w stosowaniu represji wobec uczestników pokojowych demonstracji w 2009 r. jako szef sekcji sądowej sił zbrojnych.	10.10.2011
57.	HAJMOHAMMADI Aziz		Sędzia sądu karnego w prowincji Teheran. Prowadził wiele spraw przeciwko demonstrantom, w szczególności sprawę Abdola-Rezy Ghanbariego, wykładowcy aresztowanego w styczniu 2010 r. i skazanego na karę śmierci za działalność polityczną.	10.10.2011
58.	BAGHERI Mohammad-Bagher		Wiceprzewodniczący administracji sądowej prowincji Chorasan Południowy, odpowiedzialny za zapobieganie przestępczości. W czerwcu 2011 r. zatwierdził 140 wyroków śmierci wykonanych między marcem 2010 r. a marcem 2011 r.; oprócz tego według doniesień w tym samym czasie w prowincji Chorasan Południowy wykonano około stu innych egzekucji, bez powiadamiania adwokatów ani rodzin skazanych. Oznacza to, że uczestniczył w poważnym naruszeniu prawa do rzetelnego procesu, przyczyniając się do dużego wzrostu liczby wyroków śmierci.	10.10.2011

▼M10

59.	BAKHTIARI Seyyed Morteza	Miejsce urodzenia: Meszhed (Iran) data urodzenia: 1952	Zastępca kustosza sanktuarium imama Rezy. Były urzędnik Specjalnego Trybunału dla Duchownych. Były minister sprawiedliwości (w latach 2009–2013). W okresie, w którym pełnił funkcję ministra sprawiedliwości, warunki pobytu w więzieniach w Iranie pogorszyły się – były znacznie poniżej przyjętych standardów międzynarodowych; powszechne było także znęcanie się nad więźniami. Ponadto odgrywał kluczową rolę w grożeniu diasporze irańskiej i jej zastraszaniu poprzez ogłoszenie utworzenia specjalnego sądu, który prowadziłby sprawy dotyczące Irańczyków żyjących poza terytorium kraju. Nadzorował także egzekucje – których liczba w Iranie gwałtownie wzrosła – w tym tajne egzekucje nieogłaszane przez rząd oraz egzekucje za przestępstwa związane z narkotykami.	10.10.2011

▼M10

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
▼M11				
60.	HOSSEINI Dr Mohammad (alias: HOSSEYNI, Dr Seyyed Mohammad; Seyed, Sayyed i Sayyid)	Miejsce urodzenia: Rafsanjan (Rafsandżan), Kerman Data urodzenia: 1961	Doradca byłego prezydenta Mahmuda Ahmadineżada i rzecznik radykalnego ugrupowania politycznego YEKTA. Minister kultury i wskazówek islamistycznych (w latach 2009–2013). Były członek IRGC, uczestniczył w represjonowaniu dziennikarzy.	10.10.2011
▼M8				
61.	MOSLEHI Heydar (także jako: MOSLEHI Heidar; MOSLEHI Haidar)	Miejsce urodzenia: Isfahan (Iran); data urodzenia: 1956	Doradca Sądu Najwyższego w IRGC. Szef organizacji publikującej materiały na temat roli duchownych w czasie wojny. Były minister ds. wywiadu (lata 2009–2013). Za jego kierownictwa Ministerstwo ds. Wywiadu kontynuowało praktyki szeroko zakrojonego arbitralnego pozbawiania wolności i prześladowania demonstrantów i dysydentów. Ministerstwo ds. Wywiadu prowadzi sekcję 209 w więzieniu w Evin, gdzie przetrzymywano wielu aktywistów w związku z ich pokojową działalnością przeciwko rządowi. Śledczy z Ministerstwa ds. Wywiadu bili więźniów przetrzymywanych w sekcji 209, znęcali się nad nimi psychiczne oraz wykorzystywali ich seksualnie.	10.10.2011
62.	ZARGHAMI Ezzatollah	Miejsce urodzenia: Dezful (Iran); data urodzenia: 22 lipca 1959 r.	Członek Najwyższej Rady ds. Cyberprzestrzeni oraz Rady ds. Rewolucji Kulturalnej. Były szef radia i telewizji Islamskiej Republiki Iranu (IRIB) (do listopada 2014 r.). Jako szef IRIB odpowiadał za wszystkie decyzje programowe. IRIB transmitowała wymuszone przyznania się do winy osób zatrzymanych oraz szereg „procesów pokazowych” w sierpniu 2009 r. i grudniu 2011 r. Stanowi to jawne pogwałcenie międzynarodowych przepisów dotyczących prawa do sprawiedliwego i rzetelnego procesu sądowego.	23.3.2012
63.	TAGHIPOUR Reza	Miejsce urodzenia: Maraghe (Iran); data urodzenia: 1957	Członek Najwyższej Rady ds. Cyberprzestrzeni. Członek rady miejskiej Teheranu. Były minister informacji i łączności (2009–2012). Jako minister informacji był jednym z najwyższych rangą urzędników odpowiedzialnych za cenzurę i kontrolę działalności w internecie, a także wszelkich rodzajów komunikowania się (w szczególności telefonii komórkowej). Podczas przesłuchań osób zatrzymanych z powodów politycznych prowadzący przesłuchania wykorzystują dane osobowe zatrzymanych, ich prywatną pocztę i wiadomości. Kilkakrotnie od wyborów prezydenckich w 2009 r. oraz podczas ulicznych demonstracji blokowano rozmowy oraz wysyłanie wiadomości tekstowych przez telefony komórkowe, zagłuszano sygnały telewizji satelitarnej, a miejscami uniemożliwiano lub przynajmniej spowalniano łączność internetową.	23.3.2012

▼B

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
▼M11 64.	KAZEMI Toraj		Szef cyberpolicji (podmiot umieszczony w wykazie UE). Pełniąc tę funkcję, ogłosił rekrutację hakerów rządowych, by zwiększyć kontrolę nad informacjami w internecie i atakować „niebezpieczne” strony internetowe.	23.3.2012
65.	LARIJANI Sadeq	Miejsce urodzenia: Najaf (Nadżaf) (Irak) Data urodzenia: 1960 lub sierpień 1961	Nazwany Szefem Rady Doraźnej 29 grudnia 2018 r. Szef sądownictwa od 2009 r. Zgoda i podpis szefa sądownictwa wymagane są w przypadku każdej kary za przestępstwa *kisas* (kara polegająca na odpłacie), *hudud* (przestępstwa przeciwko Bogu) oraz *ta'zir* (przestępstwa przeciwko państwu). Obejmuje to wyroki skazujące na karę śmierci, chłostę i amputację. W tym kontekście Sadeq Larijani osobiście podpisał liczne wyroki śmierci stojące w sprzeczności z normami międzynarodowymi, w tym wyroki śmierci przez ukamienowanie, egzekucje przez powieszenie, egzekucje nieletnich oraz publiczne egzekucje, na przykład przez wieszanie więźniów na mostach w obecności wielotysięcznego tłumu. Oznacza to, że przyczynił się do dużej liczby egzekucji. Ponadto wyrażał zgodę na kary cielesne, takie jak amputacje czy wypalenie skazanym oczu kwasem. Od czasu objęcia urzędu przez Sadeqa Larijaniego wyraźnie wzrosła liczba arbitralnych aresztowań działaczy politycznych, obrońców praw człowieka i przedstawicieli mniejszości. Sadeq Larijani ponosi również odpowiedzialność za to, że podczas postępowania sądowego w Iranie systemowo łamane jest prawo do rzetelnego procesu.	23.3.2012
▼M7 66.	MIRHEJAZI Ali		Należy do najbliższych współpracowników naczelnego przywódcy, jest jedną z osób odpowiedzialnych za opracowanie sposobu tłumienia protestów stosowanego od 2009 r.; jest także powiązany z osobami odpowiadającymi za tłumienie protestów.	23.3.2012
▼M2 67.	SAEEDI Ali		Od 1995 r. przedstawiciel naczelnego przywódcy w Korpusie Strażników Rewolucji Islamskiej (Pasdaran); wcześniej cała jego kariera związana była z instytucjami wojskowymi, a dokładnie z wywiadem Pasdaranu. Ta oficjalna funkcja sprawia, że jest on ważnym pośrednikiem – przekazuje aparatowi represji Pasdaranu rozkazy z biura naczelnego przywódcy.	23.3.2012
▼M7 68.	RAMIN Mohammad-Ali	Miejsce urodzenia: Dezful (Iran); data urodzenia: 1954	Sekretarz generalny Światowej Fundacji ds. Holokaustu ustanowionej w 2006 r. podczas międzynarodowej konferencji na temat przeglądu globalnej wizji holokaustu: Ramin był odpowiedzialny za jej organizację z ramienia irańskiego rządu. Do grudnia 2013 r. jako wiceminister ds. prasy był główną osobą odpowiedzialną za cenzurę; bezpośrednio odpowiada za zamknięcie licznych organów prasy reformatorskiej (Etemad, Etemade Melli, Shargh itd.), zamknięcie niezależnego związku zawodowego dziennikarzy oraz zastraszanie lub aresztowanie dziennikarzy.	23.3.2012

▼M7

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
▼M11 69.	MORTAZAVI Seyyed Solat	Miejsce urodzenia: Farsan, Tchar Mahal-o-Bakhtiari (Czahar Mahal wa Bachtijari) (południe Iranu) Data urodzenia: 1967	Były burmistrz Meszhedu, drugiego co do wielkości miasta Iranu, w którym regularnie odbywają się egzekucje publiczne. Były wiceminister spraw wewnętrznych odpowiedzialny za sprawy polityczne, mianowany na to stanowisko w 2009 r. Pełniąc tę funkcję, odpowiadał za kierowanie represjami w stosunku do osób broniących swoich uzasadnionych praw, w tym wolności słowa. Został później mianowany szefem irańskiej komisji wyborczej podczas wyborów parlamentarnych w 2012 r. i wyborów prezydenckich w 2013 r.	23.3.2012
▼M7 ___				
▼M8 ___				
▼M7 ___				
▼M11 73.	FAHRADI Ali		Wiceprzewodniczący Inspektoratu do Spraw Prawnych i Inspekcji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w Teheranie. Były prokurator w Karadżu. Odpowiedzialny za przypadki poważnych naruszeń praw człowieka, w tym również był prokuratorem w procesach, w których wymierzano karę śmierci. W czasie gdy wykonywał obowiązki prokuratora, przeprowadzono w regionie Karadżu dużą liczbę egzekucji.	23.3.2012
▼M9 74.	REZVANMANESH Ali		Zastępca prokuratora w prowincji Karaj (Karadż), region Alborz. Odpowiedzialny za przypadki poważnych pogwałceń praw człowieka: m.in. był współodpowiedzialny za dokonanie egzekucji osoby nieletniej.	23.3.2012
▼M10 75.	RAMEZANI Gholamhossein		Od 2011 r. szef wywiadu w Ministerstwie Obrony; od listopada 2009 r. do marca 2011 r.: dowódca wywiadu Pasdaranu; od marca 2008 r. do listopada 2009 r.: zastępca dowódcy wywiadu Pasdaranu; od kwietnia 2006 r. do marca 2008 r.: szef ochrony i wywiadu Pasdaranu. Zaangażowany w tłumienie wolności wypowiedzi, m.in. powiązany z osobami odpowiedzialnymi za aresztowania blogerów/dziennikarzy w 2004 r.; według doniesień uczestniczył w tłumieniu protestów po wyborach w 2009 r.	23.3.2012
▼M9 76.	SADEGHI Mohamed		Pułkownik i wiceszef wywiadu technicznego i internetowego IRGC, odpowiada również za centrum analiz i walki z przestępczością zorganizowaną w ramach Pasdaranu. Odpowiedzialny za aresztowanie i torturowanie blogerów/dziennikarzy.	23.3.2012

▼B

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
▼M7 77.	JAFARI Reza	Data urodzenia: 1967	Doradca Sądu Dyscyplinarnego dla sędziów (od 2012 r.). Członek „komitetu ds. określania kryminalnej zawartości sieci", organu odpowiedzialnego za cenzurowanie stron internetowych i mediów społecznościowych. Były szef specjalnego organu ds. ścigania cyberprzestępczości (w latach 2007–2012). Był odpowiedzialny za tłumienie wolności wypowiedzi, m.in. przez aresztowania, zatrzymania i postępowania karne wymierzone przeciwko blogerom i dziennikarzom. Osoby aresztowane za domniemane cyberprzestępstwa były maltretowane oraz sądzone w niesprawiedliwym procesie sądowym.	23.3.2012
78.	RESHTE-AHMADI Bahram		Sędzia sądu powszechnego północnego Teheranu. Były nadzorca prokuratury w Teheranie. Zastępca szefa Biura ds. Więziennictwa w prowincji Teheran. Były zastępca prokuratora w Teheranie do 2013 r. Kierował więzieniem w Evin. Był odpowiedzialny za odmowę uznania praw obrońców praw człowieka i więźniów politycznych, w tym prawa do odwiedzin i innych praw przysługujących więźniom.	23.3.2012
▼M11 79.	RASHIDI AGHDAM Ali Ashraf (alias Ali Ashraf Rostami Aghdam)		Były naczelnik więzienia w Evin, mianowany w połowie 2012 r. Pod jego kierownictwem warunki w więzieniu pogorszyły się i pojawiły się doniesienia o coraz częstszym złym traktowaniu więźniów. W październiku 2012 r. dziewięć więźniarek rozpoczęło strajk głodowy, protestując przeciwko naruszaniu ich praw i brutalnemu traktowaniu ich przez strażników.	12.3.2013
▼M7 80.	KIASATI Morteza		Sędzia 4. Wydziału Sądu Rewolucyjnego w Ahwazie; wydał wyrok śmierci na czterech arabskich więźniów politycznych: Tahę Heidariana, Abbasa Heidariana, Abda al-Rahmana Heidariana (trzech braci) oraz Alego Sharifiego. Zostali oni aresztowani, poddani torturom i powieszeni bez rzetelnego procesu sądowego. O tych przypadkach oraz o braku rzetelnego postępowania sądowego wspomniano w sprawozdaniu Specjalnego Sprawozdawcy ONZ ds. Praw Człowieka w Iranie z dnia 13 września 2012 r., w sprawozdaniu Sekretarza Generalnego ONZ na temat Iranu z dnia 22 sierpnia 2012 r.	12.3.2013
81.	MOUSSAVI, Seyed Mohammad Bagher		Sędzia 2. Wydziału Sądu Rewolucyjnego w Ahwazie; 17 marca 2012 r. wydał wyrok śmierci na pięciu arabskich mieszkańców Ahwazu: Mohammada Alego Amouriego, Hashema Sha'baniego Amouriego, Hadiego Rashediego, Sayeda Jabera Alboshokę i Sayeda Mokhtara Alboshokę za „działania wymierzone w bezpieczeństwo narodowe" oraz „nienawiść w stosunku do Boga". Wyroki zostały podtrzymane przez irański Sąd Najwyższy w dniu 9 stycznia 2013 r. Aresztowano pięć osób na ponad rok bez postawienia zarzutów, torturowano je i skazano bez rzetelnego procesu sądowego.	12.3.2013

▼M7

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
▼M10				
82.	SARAFRAZ, Mohammad (dr) (alias Haj-agha Sarafraz)	Miejsce urodzenia: Tehran (Teheran) data urodzenia: 1963 Miejsce zamieszkania: Teheran; miejsce pracy: centrala IRIB i PressTV, Teheran	Były członek Najwyższej Rady ds. Cyberprzestrzeni. Były prezes radia i telewizji Islamskiej Republiki Iranu (IRIB). Prezes irańskiego państwowego przedsiębiorstwa medialnego IRIB World Service oraz Press TV odpowiedzialny za wszystkie decyzje programowe. Blisko związany z państwowym aparatem bezpieczeństwa. Pod jego kierownictwem Press TV oraz IRIB współpracowały z irańskimi służbami bezpieczeństwa i prokuratorami, nadając wymuszone wyznania zatrzymanych, również zeznanie kanadyjskiego dziennikarza i reżysera pochodzenia irańskiego, Maziara Bahariego, w cotygodniowym programie „Iran Today”. Niezależny organ nadzoru mediów OFCOM nałożył na Press TV grzywnę w wysokości 100 000 GBP za wyemitowanie w 2011 r. wymuszonego zeznania Bahariego, które sfilmowano w więzieniu. Sarafraz kojarzony jest zatem z naruszaniem prawa do rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego.	12.3.2013
▼M11				
83.	JAFARI Asadollah		Jako prokurator prowincji Mazandaran Jafari domagał się kary śmierci w prowadzonych przez siebie sprawach, w wyniku czego doszło do wielu egzekucji, w tym egzekucji publicznych, w okolicznościach, w których nałożenie kary śmierci było sprzeczne z międzynarodowymi prawami człowieka, w tym ze względu na nieproporcjonalność i zbytnią surowość kary. Był również odpowiedzialny za bezprawne aresztowania i naruszenia praw wyznawców bahaizmu, od aresztowania po przetrzymywanie ich w izolacji w ośrodku zatrzymań prowadzonym przez wywiad.	12.3.2013
▼M6				
84.	EMADI, Hamid Reza (alias Hamidreza Emadi)	Data urodzenia (w przybliżeniu): 1973 r. Miejsce urodzenia: Hamedan Miejsce zamieszkania: Teheran Miejsce pracy: centrala Press TV, Teheran	Dyrektor redakcji informacyjnej Press TV. Były starszy producent w Press TV. Odpowiedzialny za produkcję i emisję wymuszonych zeznań zatrzymanych, również dziennikarzy, działaczy politycznych, przedstawicieli mniejszości kurdyjskiej i arabskiej, a także za naruszanie uznanych na całym świecie praw do rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego. Niezależny organ nadzoru nad mediami OFCOM nałożył na Press TV grzywnę w wysokości 100 000 GBP za wyemitowanie w 2011 roku wymuszonego zeznania kanadyjskiego dziennikarza i reżysera pochodzenia irańskiego, Maziara Bahariego, które sfilmowano w więzieniu. Organizacje pozarządowe donoszą o innych przypadkach emisji wymuszonych zeznań przez Press TV. Emadi kojarzony jest zatem z naruszeniami prawa do rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego.	12.3. 2013

▼M4

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
▼M11				
85.	HAMLBAR Rahim		Sędzia 1. wydziału Sądu Rewolucyjnego w Tebrizie. Odpowiedzialny za surowe wyroki wymierzone w przedstawicieli mniejszości azerskiej oraz działaczy organizacji broniących praw pracowniczych, których oskarżono o szpiegostwo, działania wymierzone w bezpieczeństwo narodowe, propagandę przeciwko reżimowi irańskiemu oraz znieważanie przywódcy Iranu. W jednej z głośnych spraw sądził 20 ochotników pomagających w usuwaniu skutków trzęsienia ziemi (które nastąpiło w Iranie w sierpniu 2012 r.) i skazał ich na pozbawienie wolności za próby pomocy ofiarom trzęsienia ziemi. Sąd uznał ratowników za winnych „organizowania się i zmowy w celu popełnienia przestępstw wymierzonych w bezpieczeństwo narodowe”.	12.3.2013
▼M9				
86.	MUSAVI-TABAR, Seyyed Reza		Były naczelnik Prokuratury Rewolucyjnej w Shiraz (Sziraz). Odpowiedzialny za bezprawne aresztowania i złe traktowanie działaczy politycznych, dziennikarzy, obrońców praw człowieka, bahaitów i więźniów sumienia, których nękano, torturowano, przesłuchiwano i którym odmawiano dostępu do adwokatów i rzetelnego procesu sądowego. Musavi-Tabar podpisywał nakazy sądowe w niesławnym ośrodku detencyjnym nr 100 (więzienie dla mężczyzn), w tym nakaz zatrzymania bahaitki Rahy Sabet i przetrzymywania jej przez trzy lata w izolacji.	12.3.2013
▼M4				
87.	KHORAMA-BADI, Abdolsamad	Przewodniczący „Komisji wyjaśniającej przypadki szerzenia nielegalnych treści”	Abdolsamad Khoramabadi przewodniczy „Komisji wyjaśniającej przypadki szerzenia nielegalnych treści”, organizacji rządowej zajmującej się cenzurą internetu i walką z cyberprzestępczością. Pod jego kierownictwem komisja stworzyła definicję „cyberprzestępstwa” na podstawie kilku niejasnych przesłanek, zgodnie z którymi nielegalne są tworzenie i publikowanie treści uznawanych przez reżim za niewłaściwe. Odpowiada za represjonowanie i blokowanie licznych witryn internetowych opozycji, gazet elektronicznych, blogów, witryn internetowych organizacji pozarządowych broniących praw człowieka oraz Google i Gmaila od września 2012 roku. Wraz z komisją aktywnie przyczynił się do śmierci blogera Sattara Beheshtiego, który zmarł w więzieniu w listopadzie 2012 roku. Komisja, której przewodniczy, jest zatem bezpośrednio odpowiedzialna za systemowe naruszenia praw człowieka, szczególnie poprzez zakazywanie działalności poszczególnych witryn internetowych i blokowanie obywatelom dostępu do nich oraz niekiedy przez blokowanie dostępu do całego internetu.	12.3.2013

▼M4

Podmioty

	Nazwa	Informacje identyfikujące	Powody	Data umieszczenia w wykazie
▼M11				
1.	Cyberpolicja	Lokalizacja: Teheran, Iran; adres strony internetowej: http://www.cyberpolice.ir	Irańska cyberpolicja, założona w styczniu 2011 r. i będąca wydziałem Policji Islamskiej Republiki Iranu. Jej komendantem od momentu założenia do początku 2015 r. był Esmail Ahmadi-Moqaddam (umieszczony w wykazie). Ahmadi-Moqaddam podkreślał, że cyberpolicja będzie zwalczać ugrupowania antyrewolucyjne i dysydenckie, które w 2009 r. korzystały z internetowych sieci społecznościowych w celu wywołania protestów przeciwko reelekcji prezydenta Mahmuda Ahmadineżada. W styczniu 2012 r. cyberpolicja wydała nowe wytyczne dla kafejek internetowych, zgodnie z którymi ich użytkownicy muszą podawać dane osobowe, a właściciele kafejki zobowiązani są je przechowywać przez sześć miesięcy, wraz z wykazem odwiedzonych przez danego użytkownika stron. Zgodnie z przepisami właściciele kafejek muszą też zainstalować kamery telewizji przemysłowej i przechowywać nagrania z nich przez sześć miesięcy. Te nowe przepisy mogą przyczynić się do stworzenia rejestru, dzięki któremu władze będą mogły tropić działaczy lub inne osoby uznane za zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego. W czerwcu 2012 r. irańskie media podały, że cyberpolicja przeprowadzi akcję wymierzoną w wirtualne sieci prywatne (VPN). W dniu 30 października 2012 r. cyberpolicja aresztowała – bez nakazu – blogera Sattara Beheshtiego za „działalność wymierzoną w bezpieczeństwo narodowe, prowadzoną w sieciach społecznościowych i na Facebooku”. Beheshti krytykował na swoim blogu irański rząd. Został znaleziony martwy w swojej celi w dniu 3 listopada 2012 r.; podejrzewa się, że jego śmierć jest wynikiem torturowania przez cyberpolicję.	12.3.2013

▼**M2**

ZAŁĄCZNIK II

Strony internetowe zawierające informacje o właściwych organach oraz adres, na który należy przesyłać powiadomienia do Komisji Europejskiej

▼**M12**

BELGIA

https://diplomatie.belgium.be/nl/Beleid/beleidsthemas/vrede_en_veiligheid/sancties

https://diplomatie.belgium.be/fr/politique/themes_politiques/paix_et_securite/sanctions

https://diplomatie.belgium.be/en/policy/policy_areas/peace_and_security/sanctions

BUŁGARIA

https://www.mfa.bg/en/101

REPUBLIKA CZESKA

www.financnianalytickyurad.cz/mezinarodni-sankce.html

DANIA

http://um.dk/da/Udenrigspolitik/folkeretten/sanktioner/

NIEMCY

http://www.bmwi.de/DE/Themen/Aussenwirtschaft/aussenwirtschaftsrecht,did=404888.html

ESTONIA

http://www.vm.ee/est/kat_622/

IRLANDIA

http://www.dfa.ie/home/index.aspx?id=28519

GRECJA

http://www.mfa.gr/en/foreign-policy/global-issues/international-sanctions.html

HISZPANIA

http://www.exteriores.gob.es/Portal/en/PoliticaExteriorCooperacion/GlobalizacionOportunidadesRiesgos/Paginas/SancionesInternacionales.aspx

FRANCJA

http://www.diplomatie.gouv.fr/fr/autorites-sanctions/

CHORWACJA

http://www.mvep.hr/sankcije

WŁOCHY

https://www.esteri.it/mae/it/politica_estera/politica_europea/misure_deroghe

CYPR

http://www.mfa.gov.cy/mfa/mfa2016.nsf/mfa35_en/mfa35_en?OpenDocument

ŁOTWA

http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539

LITWA

http://www.urm.lt/sanctions

LUKSEMBURG

https://maee.gouvernement.lu/fr/directions-du-ministere/affaires-europeennes/mesures-restrictives.html

▼**M12**

WĘGRY

http://www.kormany.hu/download/9/2a/f0000/EU%20szankci%C3%B3s%20t%C3%A1j%C3%A9koztat%C3%B3_20170214_final.pdf

MALTA

https://foreignaffairs.gov.mt/en/Government/SMB/Pages/Sanctions-Monitoring-Board.aspx

NIDERLANDY

https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/internationale-sancties

AUSTRIA

http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f_id=12750&LNG=en&version=

POLSKA

https://www.gov.pl/web/dyplomacja

PORTUGALIA

http://www.portugal.gov.pt/pt/ministerios/mne/quero-saber-mais/sobre-o-ministerio/medidas-restritivas/medidas-restritivas.aspx

RUMUNIA

http://www.mae.ro/node/1548

SŁOWENIA

http://www.mzz.gov.si/si/omejevalni_ukrepi

SŁOWACJA

https://www.mzv.sk/europske_zalezitosti/europske_politiky-sankcie_eu

FINLANDIA

http://formin.finland.fi/kvyhteistyo/pakotteet

SZWECJA

http://www.ud.se/sanktioner

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

https://www.gov.uk/sanctions-embargoes-and-restrictions

Adres, na który należy przesyłać powiadomienia do Komisji Europejskiej:

European Commission
Service for Foreign Policy Instruments (FPI)
EEAS 07/99
B-1049 Brussels, Belgia
E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu

▼M2

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz sprzętu, który mógłby zostać użyty do represji wewnętrznych, o którym mowa w art. 1a

1. Broń palna, amunicja i powiązany osprzęt:

   1.1 broń palna nieobjęta pozycjami ML 1 i ML 2 wspólnego wykazu uzbrojenia;

   1.2 amunicja przeznaczona specjalnie do broni palnej wymienionej w pkt 1.1 i specjalnie do niej zaprojektowane części;

   1.3 celowniki do broni nieobjęte wspólnym wykazem uzbrojenia.

2. Bomby i granaty nieobjęte wspólnym wykazem uzbrojenia.

3. Następujące pojazdy:

   3.1 pojazdy wyposażone w armatki wodne, specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów tłumienia zamieszek;

   3.2 pojazdy specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane tak, aby mogły służyć jako rażące prądem tarcze;

   3.3 pojazdy specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane w celu usuwania barykad, również sprzęt budowlany wyposażony w środki ochrony balistycznej;

   3.4 pojazdy specjalnie zaprojektowane do transportu lub przekazywania więźniów lub aresztantów;

   3.5 pojazdy specjalnie zaprojektowane do rozmieszczania przenośnych zapór;

   3.6 elementy pojazdów wyszczególnionych w pkt 3.1–3.5 specjalnie zaprojektowane do kontroli zamieszek.

   Uwaga 1 Pozycja ta nie obejmuje pojazdów specjalnie zaprojektowanych do celów przeciwpożarowych.

   Uwaga 2 Do celów pozycji 3.5 pojęcie „pojazdy” obejmuje przyczepy.

4. Substancje wybuchowe i powiązany sprzęt:

   4.1 sprzęt i urządzenia specjalnie zaprojektowane do wywoływania eksplozji przez użycie środków elektrycznych i nieelektrycznych, w tym: urządzenia zapłonowe, detonatory, zapalniki, pobudzacze, lont detonujący oraz specjalnie zaprojektowane do nich komponenty; z wyjątkiem sprzętu i urządzeń zaprojektowanych do określonych celów handlowych, których działanie polega na uruchomieniu środkami wybuchowymi innego sprzętu lub urządzenia, którego funkcja nie polega na wywoływaniu eksplozji (np. układy uruchamiające poduszki powietrzne w samochodach, ochronniki przepięciowe oraz urządzenia uruchamiające przeciwpożarowe instalacje tryskaczowe);

   4.2 ładunki wybuchowe do cięcia liniowego nieobjęte wspólnym wykazem uzbrojenia;

▼**M2**

4.3 inne materiały wybuchowe nieobjęte wspólnym wykazem uzbrojenia i powiązane substancje:

a. amatol;

b. nitroceluloza (zawierająca więcej niż 12,5 % azotu);

c. nitroglikol;

d. tetraazotan pentaerytrytolu (PETN);

e. chlorek pikrylu;

f. 2,4,6-trinitrotoluen (TNT).

5. Sprzęt ochronny nieobjęty pozycją ML 13 wspólnego wykazu uzbrojenia:

5.1 kamizelki kuloodporne zapewniające ochronę balistyczną lub ochronę przed pchnięciem nożem;

5.2 hełmy zapewniające ochronę przed pociskami lub przed odłamkami, hełmy używane do ochrony w trakcie zamieszek, tarcze i tarcze balistyczne.

Uwaga: Pozycja ta nie obejmuje:

— *sprzętu zaprojektowanego specjalnie do celów sportowych;*

— *sprzętu zaprojektowanego specjalnie do celów bezpieczeństwa pracy.*

6. Symulatory inne niż objęte pozycją ML 14 wspólnego wykazu uzbrojenia, przeznaczone do szkoleń w posługiwaniu się bronią palną oraz specjalnie do nich zaprojektowane oprogramowanie.

7. Sprzęt noktowizyjny i termowizyjny oraz wzmacniacze obrazu, inne niż objęte wspólnym wykazem uzbrojenia.

8. Drut ostrzowy.

9. Noże wojskowe, noże bojowe i bagnety o długości ostrza przekraczającej 10 cm.

10. Urządzenia produkcyjne zaprojektowane specjalnie na potrzeby produktów wyszczególnionych w niniejszym wykazie.

11. Specjalna technologia do opracowywania, produkcji i stosowania produktów wyszczególnionych w niniejszym wykazie.

▼M2

ZAŁĄCZNIK IV

Sprzęt, technologia i oprogramowanie, o których mowa w art. 1b i 1c

Uwaga ogólna

Niezależnie od treści niniejszego załącznika, nie ma on zastosowania do:

a) sprzętu, technologii lub oprogramowania, które są wyszczególnione w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) 428/2009 ([1]) lub we wspólnym wykazie uzbrojenia; lub

b) oprogramowania, które jest zaprojektowane do samodzielnej instalacji przez użytkownika bez konieczności dalszej znacznej pomocy ze strony sprzedawcy i które jest ogólnie dostępne dla ludności w punktach sprzedaży detalicznej, bez ograniczeń, poprzez:

   (i) bezpośrednie transakcje sprzedaży;

   (ii) transakcje realizowane na zamówienie pocztowe;

   (iii) transakcje zawierane drogą elektroniczną; lub

   (iv) transakcje realizowane na zamówienie telefoniczne; lub

c) oprogramowanie, które jest własnością publiczną.

Kategorie A, B, C, D i E nawiązują do kategorii, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 428/2009.

Sprzęt, technologia i oprogramowanie, o których mowa w art. 1b, to:

A. Wykaz sprzętu

— sprzęt do wnikliwej inspekcji pakietów (*deep packet inspection*),

— sprzęt do przechwytywania w sieci, w tym Interception Management Systems (IMS), oraz sprzęt Data Retention Link Intelligence,

— sprzęt do monitorowania częstotliwości radiowych,

— sprzęt do zagłuszania połączeń sieciowych i satelitarnych,

— sprzęt do zdalnej infekcji,

— sprzęt do rozpoznawania/przetwarzania mowy,

— sprzęt do przechwytywania i nadzorowania: IMSI ([2]), MSISDN ([3]), IMEI ([4]), TMSI ([5]),

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania (Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1).

([2]) IMSI oznacza International Mobile Subscriber Identity. Jest to niepowtarzalny kod identyfikacyjny przypisany każdemu urządzeniu telefonii komórkowej. Jest na stałe umieszczony w karcie SIM i pozwala tę kartę zidentyfikować w sieci GSM lub UMTS.

([3]) MSISDN oznacza Mobile Subscriber Integrated Services Digital Network Number. Jest to niepowtarzalny numer identyfikacyjny abonamentu w sieci komórkowej GSM lub UMTS. Mówiąc prościej, jest to telefoniczny numer karty SIM w telefonie komórkowym. Identyfikuje on zatem (podobnie jak IMSI) abonenta sieci komórkowej (ale w przeciwieństwie do IMSI, służy do ukierunkowywania rozmów do abonenta).

([4]) IMEI oznacza International Mobile Equipment Identity. Jest to zwykle niepowtarzalny numer identyfikacyjny telefonów komórkowych GSM, WCDMA i IDEN oraz niektórych telefonów satelitarnych. Zwykle widnieje wydrukowany w kieszeni na baterię. Przy użyciu numeru IMEI (ale także IMSI i MSISDN) można prowadzić podsłuch połączeń.

([5]) TMSI oznacza Temporary Mobile Subscriber Identity. Jest to numer identyfikacyjny najczęściej przesyłany między telefonem a siecią.

▼M2

— sprzęt do taktycznego przechwytywania i nadzorowania SMS ([1]) /GSM ([2]) / GPS ([3]) /GPRS ([4]) /UMTS ([5]) /CDMA ([6]) /PSTN ([7]),

— sprzęt do przechwytywania i nadzorowania informacji: DHCP ([8]), SMTP ([9]), GTP ([10]),

— sprzęt do identyfikowania i wychwytywania wzorców,

— zdalny sprzęt śledczy i autoryzacyjny,

— sprzęt do rozpoznawania treści (semantic processing engine),

— sprzęt do łamania protokołów szyfrujących WEP i WPA,

— sprzęt do przechwytywania i monitorowania do protokołów zastrzeżonych i standardowych VoIP.

B. Niewykorzystany.

C. Niewykorzystany.

D. „Oprogramowanie" do „rozwoju", „produkcji" lub „użytkowania" sprzętu wyszczególnionego w kategorii A powyżej.

E. „Technologia" do „rozwoju", „produkcji" lub „użytkowania" sprzętu wyszczególnionego w kategorii A powyżej.

Sprzęt, technologia i oprogramowanie należące do tych kategorii są objęte zakresem niniejszego załącznika tylko w zakresie, w jakim mieszczą się w ogólnym opisie „systemy do przechwytywania i monitorowania połączeń internetowych, telefonicznych i satelitarnych".

Na użytek niniejszego załącznika „monitorowanie" oznacza nabywanie, ekstrakcję, dekodowanie, rejestrowanie, przetwarzanie, analizowanie i archiwizowanie treści połączenia lub danych sieciowych.

([1]) SMS oznacza Short Message System.
([2]) GSM oznacza Global System for Mobile Communications.
([3]) GPS oznacza Global Positioning System.
([4]) GPRS oznacza General Package Radio Service.
([5]) UMTS oznacza Universal Mobile Telecommunication System.
([6]) CDMA oznacza Code Division Multiple Access.
([7]) PSTN oznacza Public Switch Telephone Networks (publiczna komutowana sieć telefoniczna).
([8]) DHCP oznacza Dynamic Host Configuration Protocol (protokół dynamicznego konfigurowania węzłów).
([9]) SMTP oznacza Simple Mail Transfer Protocol.
([10]) GTP oznacza GPRS Tunneling Protocol.